

Velký modrý gaskoňský honič (*Grand bleu de Gascogne*)

Standard F.C.I. č. 22 / 24.01.1996 / F

Původ: Francie

Datum zveřejnění platného standardu: 24.01.1996

Použití: honič, používaný k lovu se střelnou zbraní, někdy rovněž ke štvanicím velké zvěře, ale i zajíce, většinou ve smečce, ale může být používán i individuálně, jako stopař.

Klasifikace F.C.I.: skupina 6 – honiči, barváři a plemena příbuzná
sekce 1.1 – velcí honiči
s pracovní zkouškou

Krátký výtah z historie:

Toto plemeno je velmi starobylé, je současníkem Svatého Huberta, právě tito psi tvořili ve XIV. století smečku Gastona Phoeba, hraběte z Foix, který je používal k lovu vlků, medvědů a černé zvěře. Plemeno bylo hojně používané na jihu a jihozápadě Francie a zvláště v Gaskoňsku, po němž dostalo své jméno. Tento honič je předkem všech plemen honičů, kteří jsou označováni jako „jižní“.

Celkový vzhled:

je to honič velkého plemene, výrazně francouzského typu zvláště v hlavě, zbarvení a výrazu. Je imponantní, působící dojmem klidné síly a velké vznešenosti.

Použití:

je to pes s velmi jemným nosem, je obdařen volným hlasem hlubokého zabarvení, který je velmi vhodný vzhledem ke způsobu jeho použití; má zachovány veškeré vlohy pro způsob svojí práce; instinktivně tvoří smečky;

Povaha:

je klidný, dobře ovladatelný;

Hlava:

Část mozková:

Mozkovna: z pohledu zepředu mírně klenutá, nepřilíš široká; týlní hrbol je patrný; z pohledu seshora je mozkovna oválného tvaru; fronta je plná;

Stop: je málo výrazný;

Část obličejová:

Nos: černý, velký, s dobře otevřenými nozdrami;

Pysky: dobře vyvinuté, dobře zakrývají spodní čelist a dávají čenichu hranatý tvar; koutek je dobře patrný, nikoli však volný (větrný).

Nosní hřbet: je stejně dlouhý, jako mozkovna, silný, lehce klenutý;

Čelisti: mají nůžkový skus, řezáky jsou dobře postavené v čelistech;

Líce: suché, kůže na nich vytváří jednu nebo dvě vrásky;

Oči: oválné, zdají se hluboko uložené pod silnými víčky; jsou hnědé; spodní víčko je někdy volněji; mají milý a trochu smutný výraz;

Uši: jsou charakteristické pro modrého honiče; jsou slabé, stáčejí se v záhyby, zakončené do špičky, jsou dlouhé – musí dosahovat ke špičce nosu; mají úzký úpon a jsou zavěšené pod linií očí.

Krk: je středně dlouhý, mírně klenutý, s výrazným lalokem.

Tělo:

Hřbet: je spíše delší, ale pevný.

Bedra: jsou pevně spojená se hřbetem.

Zád: je mírně spáditá, dávající vyniknout kyčlím.

Hrudník: je dlouhý a široký, dosahující k lokti. Hrud' je široká.

Žebra: jsou středně klenutá a dlouhá.

Slabiny: jsou ploché a hluboké.

Prut: je spíše silný, někdy s nemnoha delšími chlupy na spodní straně, dosahuje k patnímu kloubu, u kořene je silný, zeštíhluje se ke konci, je nesen šavlovitě.

Končetiny:

Přední končetiny:

Celkový pohled: jsou mohutné.

Lopatka: dost dlouhá, svalnatá, správně šikmá.

Loket: přiléhá k tělu.

Předloktí: kosti jsou silné, šlachy viditelné.

Tlapky: mají tvar delšího oválu, jsou suché, prsty sevřené; polštářky a drápy jsou černé.

Zadní končetiny:

Celkový pohled: jsou rovněž mohutné.

Stehna: dlouhá a svalnatá.

Hlezno: široké, lehce zaúhlené, dobře postavené.

Pohyb: pravidelný a nonšalantní.

Kůže: je dosti silná, pružná, černá nebo silně mramorovaná s černými plotnami, nikdy není zcela bílá. Viditelné sliznice jsou černé.

Zevnějšek:

Srst: krátká, dost tvrdá, dobře pokrývající kůži.

Zbarvení: černé a bílé chlupy jsou celkově promíšené (bělouš), což psu dává břidlicově modrý odstín; Jsou povoleny i černé plotny většího či menšího rozsahu. Dvě černé plotny (maska) jsou vždy umístěny po obou stranách hlavy, pokrývají uši, jsou rozloženy okolo očí a končí na lících; na temeni mozkovny se nespojují, jsou rozděleny bílou lysinou, v jejímž středu se často nachází malá černá skvrna, typická pro plemeno; dva znaky pálení více či méně výrazného jsou umístěny nad očima (čtyřočák); pálení se nachází také na lících, pyskách, vnitřní straně uší, na končetinách a u kořene ocasu.

Výška:

Výška v kohoutku:	psi:	65 – 72 cm
	feny:	62 – 68 cm

Chyby:

Všechny odchylky od tohoto standardu musí být považovány za chyby a musí být penalizovány podle stupně jejich závažnosti;

Hlava: příliš krátká

Tělo:	mozkovna příliš plochá nebo příliš úzká uši zavěšené vysoko, krátké, nedostatečně stočené chybějící substance měkká horní linie spáditá záď křivý prut
Končetiny:	slabá kostra strmá lopatka měkká tlapka hlezna vbočená při pohledu zezadu
Srst:	příliš měkká a krátká
Povaha:	nedůvěřivý jedinec

Vylučující vady:

- chybění typu
- každé jiné zbarvení, než jaké uvádí standard
- světlé oči
- těžké anatomické deformace
- viditelné invalidní poškození
- bázlivost nebo agresivita
- předkus nebo podkus

N.B. Všichni psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku.